

वा० रा०

॥८६॥

मां प्रधृष्य स्थितस्येतिशेषः ॥ सतेकालइति नाशकालइत्यर्थः ॥ स्वमरणेनवैधव्यमेवांतःपुरवधः ॥ १७ ॥ यज्ञमध्यस्था यज्ञशालामध्यस्था सुगादियज्ञोपकरणमंडिता वे
दिश्वंढालेनावमर्दितुं स्पृष्टुं नशक्या तथा त्वयाहमितियोजना ॥ १८ ॥ १९ ॥ पद्मखंडानि पद्मसमुहाः तृणमध्यस्थं जलनालादितृणमध्यस्थं द्रक्ष्येत पश्येत् ॥ मद्रुकंजलवा
यसं ॥ २० ॥ एवंनिर्भयोक्तौ लोकानुसारेण पतिव्रतोचितं हेतुमाह ॥ इदमिति ॥ निःसंज्ञं स्वतो जडं ॥ २१ ॥ अपक्रोशं सीता असती जातेतिनिदां सुपरुषं सुतरां परुषं ॥ अ

मां प्रधृष्य सतेकालः प्राप्नोयं राक्षसाधम ॥ आत्मनो राक्षसानां च वधायांतःपुरस्य च ॥ १७ ॥ नशक्या यज्ञमध्यस्था वेदिः सुग्भांडमंडि
ता ॥ द्विजातिमंत्रसंपूता चंढालेनावमर्दितुं ॥ १८ ॥ तथा हं धर्मनित्यस्य धर्मपत्नी दृढव्रता ॥ त्वया स्पृष्टुं नशक्या हं राक्षसाधमपापिना ॥
॥ १९ ॥ क्रीडंती राजहंसेन पद्मखंडेषु नित्यशः ॥ हंसी सा तृणमध्यस्थं कथं द्रक्ष्येत मद्रुकं ॥ २० ॥ इदं शरीरं निःसंज्ञं बंधवाघातयस्व वा ॥
नेदं शरीरं रक्षयं मे जीवितं वापि राक्षसा ॥ २१ ॥ न तु शक्यामपक्रोशं पृथिव्यां दातुमात्मनः ॥ एवमुक्त्वा तु वैदेही क्रोधात् सुपरुषं वचः ॥ २२ ॥
रावणं जानकी तत्र पुनर्नोवाच किंचन ॥ सीता यावचनं श्रुत्वा परुषं रोमहर्षणं ॥ २३ ॥ प्रत्युवाच ततः सीता भयसंदर्शनं वचः ॥ शृणु मैथि
लिमद्वाक्यं मासान् द्वादश भा मिनि ॥ २४ ॥ कालेनानेन नाभ्येषियदि मां चारुहासिनि ॥ ततस्त्वां प्रातराशार्थं सूदाश्छेत्स्यंतिलेशशः ॥
॥ २५ ॥ इत्युक्त्वा परुषं वाक्यं रावणः शत्रुरावणः ॥ राक्षसी श्वततः क्रुद्ध इदं वचनमब्रवीत् ॥ २६ ॥ शीघ्रमेव हिराक्षस्यो विरूपाघोरदर्श
नाः ॥ दर्पमस्यापनेष्यंतु मांसशोणितभोजनाः ॥ २७ ॥

नेन प्रबंधेन रजस्तमोयुतानामीश्वरालाभोदर्शितः ॥ २२ ॥ २३ ॥ भयसंदर्शनं भयोत्पादकं द्वाद
शप्रतीक्षेतिशेषः ॥ यत्तु पादो ॥ दशमासात्परंसीतेयदिमानं भजिष्यसि तदाहन्मीत्युक्तं तत्तु पुनः सीतासविधगमनकालिकं वच इति न विरोधः ॥ २४ ॥ नाभ्येषि स्वारस्ये
नेतिशेषः ॥ २५ ॥ शत्रून्वावयति क्रोशयतीति शत्रुरावणः ॥ २६ ॥ अपनेष्यंतु अपनयंतु ॥ २७ ॥

आ० का०

॥८६॥